

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ieremiæ Prophetæ Threni Carmine redditi

Latomus, Jacobus

Antverpiae, 1587

De Templo Virtvtis & Honoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69084](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69084)

Artibus eloquij fallax, maiore nec vllus
 Nexuerit vafros calliditate dolos.
 Ergo huius nobis dedit hunc sapientia fructum,
 Vt luctu finem non faciente premar.
 Tot siquidem cecidisse bonis, quibus antè fruebar,
 Méne putas modico posse dolore pati?
 Di. Vis tibi vt expediam fidi medicamen amici,
 Quo tua fata modo commodiore leues?
 Quum nulla his crescant nigris aconita sub antris,
 Fac de Lethæo largiter amne bibas.
 Sic tibi Aristoteles fugiet de pectore totus,
 Nec memorem posthac quod cruciabit, erit.
 Sed glomerare pedes, celerique accurrere passu
 Complures, tumidas & dare cerno minas.
 Inprimis Cliri video, & Callistenis ora,
 Cumque illis alios, qui tibi sæua parant,
 Atque vices de te repetunt, pœnasque reposcunt
 Turpiter illatæ pro ratione necis.
 Quin fuge, & oppositæ propera succedere ripæ,
 Et tua Lethæus proluat ora liquor.

DE TEMPO VIRTUTIS

& Honoris.

NVmina multa sibi sacrauit vana vetustas,
 Finxit & innumeros non bene sana deos.
 Nonnulli quorum risumque, iocumque merentur,
 Sunt, detestari quos quoque iure queas:
 Sunt quorum laudanda etiam videatur origo,
 Scilicet hos Virrus inter Honorque fuit:
 Sacra quibus memorant Marcellum templa dicasse
 Ditatum spoliis terra Sicana tuis.

Qui

Qui primus docuit victorem Marte superbum
 Annibalem trepida vertere terga fuga.
 Illa sed hoc positu perhibent constructa modoque,
 Atque ita vicinis continuata locis,
 Alterum ad alterius sua per compendia limen
 Duceret, atque viæ posset vt esse loco:
 Nec nisi Virtutis sacrum penetrabile subisses,
 Fas tibi tangendi limen Honoris erat.
 Scilicet vt noscent mortales quisquis honores
 Posceret, huic virtus ante colenda foret.
 Quamquam præterita hac multi perumpere ad illos
 Contendunt, scutica turba fuganda graui,
 Sic quoque non pauci Christi ingrediuntur ouile,
 At non per Christum qui via solus erat.
 Delitias etiam, atque ignaua per ocia multi
 Peruia celorum regna futura putant:
 Quum tamen illa pati vim Christus dicat, & in que
 Non, nisi perpeffus plurima, fecit iter.

DIOGENIS ET CATONIS DE
Furibus, & Anacharsis de legibus dicta.

Compreffum duci furem quum forte videret
 Is cui cognomen vita canina dedit,
 Magnus, ait, paruum rapit in sua vincula furem
 Sumpturus penas dignior ipse pati.
 Hac Cynicus. Magni subscribunt dicta Catonis,
 Censuræ gestus quem celebrauit hono:
 Priuatas hominum res qui furantur, in arcto
 Carcere, dicebat, degere more feræ:
 Publica, qui rapiunt, prædaque implentur opima,
 Læta etiam sceleris præmia ferre sui.

Pur.